

Džejms Bond, neosporan simbol moći, glamura, klase i manira, dobrog ukusa, protagonista je najdugovečnije filmske franšize u istoriji kinematografije. Od prvog filma „Dr. No“ (1962. godina), do najnovijeg „No Time to Die“ (2020) interesovanje za priču o tajnom agentu britanske MI6 službe, koji piće martini, vozi Aston Marton i voli društvo lepih žena, ne jenjava.

Vest da je Tajni agent 007 zapravo Srbin, mnogi su primili sa nevericom. Ali razloga za sumnju nema. Informacije o životu i delu Duška Popova (10. jul 1912 - 10. avgust 1981), iz Novog Miloševa (opština Novi Bečeј, Vojvodina), o njegovom poreklu, školovanju, sklonostima kojima je zadivio, pre svega Ijana Fleminga, koji je po ugledu na njegov život stvorio planetarno poznati lik, potkrepljen brojnim dokumentima i fotografijama, od prošle godine našle su svoje mesto u Muzeju Žeravica u Novom Miloševu.

Prvi predstavnik porodice Popov bio je Pavle koji se sa petoricom sinova doselio iz Ade u Karlovo (danasa sa selom Beodra čini Novo Milošev) 1751. godine, kada je selo osnovano. Poslednje decenije XIX veka, jedan od najuglednijih žitelja mesta bio je Omer Popov, vlasnik prodavnica tekstilne robe u Karlovu, Adi, Mokrinu i Beodri. Omerova čerka se udaje za knjižara u Dubrovnik, a sinovi Milivoj i Milorad, tridesetih godina prošlog veka postaju imućni stanovnici Beograda. Milorad je posedovao fabruki šešira, sa preko 60 zaposlenih, što mu je dalo mogućnost za školovanje svojih sinova, među kojima i Duška.

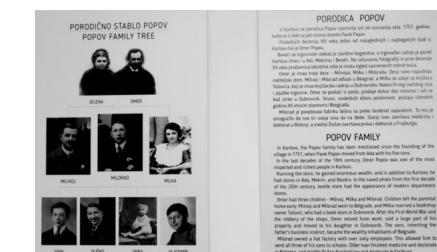
Naš junak rođen je u Titelu samo zato što je tamo živeo njihov porodični lekar. Sa porodicom rano detinjstvo provodi u Novom Miloševu, posle čega se sele u Dubrovnik. Srednju školu završio je u Parizu, a pravni fakultet u Beogradu. U Frajburgu je 1936. upisao postdiplomske studije i doktorirao. Zahvaljujući tome, tečno je govorio francuski, nemački i engleski jezik. Boravak u elitnim školama obezbedio mu je društvo prijatelja koji će kasnije zauzeti visoke položaje u matičnim zemljama.

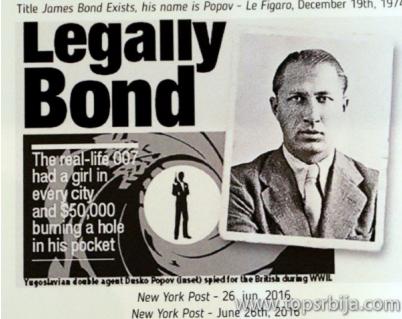
U Hamburu je upoznao Johana Jebsena, bogatog mladića koji mu je postao najbolji prijatelj i uticao na tok njegovog života. Posle izbjivanja Drugog svetskog rata Nemačka i Ujedinjeno Kraljevstvo su počeli regrutaciju tajnih agenata širom Evrope. Popov je u to vreme vodio advokatsku kancelariju u Dubrovniku. Februara 1940. primio je telegram od Jebsena, koji je zatražio susret u Beogradu. Prijatelj ga je tu „zavrbovao“ da mu se pridruži kao dvostruki agent koji radi za Abver, nemačku vojnu obaveštajnu službu, a zapravo za britanski MI6. Njegov zadatak kao agenta Abvera bio je da izveštava o snazi i moralu britanske vojske. Međutim, MI6 je pružao Popovu lažne izveštaje koje je ovaj dalje prosleđivao Abveru. Popov je živeo na relaciji London - Lisabon, tada neutralnoj zemlji u kojoj su špijuni zaraćenih strana mogli da pregovaraju i druže sa predstavnicima evropske aristokratije. Tu se upoznje sa Ijanom Flemingom, tada britanskim mornaričkim oficijerom, zaduženom za njegovo praćenje od strane

MI6, autora prvog (i nekolicine potonjih) romana „Kazino Rojal“ (1953). Susret sa vrsnim špijunom i boemom, agentom čuvenim po svom načinu života i velikom broju žena tokom svojih misija, uključujući i francusku glumicu Simone Simon poznatu po burnom ljubavnom životu, za posca je bio pravi izazov.

Pored MI6 i Abver-a, Duško Popov je radio i za jugoslovensku obaveštajnu službu. U Abveru je bio poznat kao „Ivan“, u MI6 „Triciki“, jer je bio vođa grupe od tri dvostruka agenta. Posle Drugog svetskog rata se povukao i do izdavanje knjige „Ja špijun“ sedamdesetih godina prošlog veka, i dve autobiografije, niko nije znao čime se bavio, čak ni njegova porodica. Ženio se dva puta. Sa prvom ženom imao je jednog, a sa drugom tri sina. Jedan od njih Marko, odobrio je postavku pre no što je izložena javnosti i poklonio nekoliko fotografija i stvari koje su pripadale njegovom ocu.

Fleming je, i sam strastveni ptičar, svog junaka nazvao po ornitologu Džejmsu Bondu, autoru ptičarskog priručnika „Ptice zapadnih Indija“. Broj 007 takođe je pozajmio. Popov mu se jednom poverio da ima svog savetnika i da uvek okrene jedan broj kada se nađe u teškoj situaciji. To su bila zadnja tri broja telefona njegovog strica, koji je živeo u Beogradu, koji je govorio: „Moje ime je Popov... Milorad Popov!“

www.topsrbiјa.com

www.topsrbiјa.com